

ADVENT 3. VASÁRNAPJA**C év**

1– 4 oldal

Olv.: Szof 3,14-18a – Fil 4,4-7 – Lk 3,10-18
 A Keresztelő bűnbánatot hirdet

KOZMA IMRE OH ATYA SZENTMISÉJÉRŐL***Szentmise bevezetése***

Jöjjetek kedves Testvérek!

Gyűjtsunk fényeket, az öröm fényeit! Szomorúságaink, gondjaink, megpróbáltatásaink közepette az öröm vasárnapja van. Advent alaphangulata az öröm: van Istenünk! Az Isten velünk! A mai vasárnapon Isten közelségét, kegyelmét kérjük. Akihez közel van az Isten, az megváltozik, annak az élete átalakul, az ilyen ember új életet kezd.

***Ma, advent 3. vasárnapján, az öröm vasárnapján
 gyűjtsunk fényeket, kezdjük új életet ebben a világban!***

Szentbeszéd

Kedves Testvérek!

Az Úr születésnapját ünnepeljük karácsonykor, aki elhozta hozzánk a választ. Azért jött el, hogy válaszoljon nekünk, mit is kell tennünk. Mit kell tennünk annak érdekében, hogy emberhez méltó életet éljünk? Nem kell túl sokat töprengeni a válaszon. Önök is tökéletesen tudják a választ, én ma csak megerősítem. Egyszerűen így válaszolok:

***Kedves, jó Testvérek, bízzák magukat az Isten irgalmára!
 Válaszom másik része: tegyenek jót, tegyenek egyre több jót!
 Jézus válasza is ez volt!***

Nem biztos, hogy mindig megfontoltan és odafigyelve gondolunk erre.

Történeti visszatekintés

Ez a történet, amit az evangéliumból hallottunk Keresztelő Szent János igehirdetéséről, nem véletlenül hangzott el ott, ahol éppen elhangzott. Az a tapasztalat, amit ott lehetett szerezni, az a tapasztalat ma minket motivál.

Keresztelő János a Jordán mellett hirdette az Igét. Ott, azon a helyen, ahol a választott nép lejött a hegyről Mózeszel együtt, ahol a nép megkapta az Isten parancsolatait. A nép mielőtt belépett volna az ígért földjére, hogy mindaz beteljesedjen, amit az Isten ígért nekik, akkor itt még egyszer megálltak mielőtt átlépték volna ezt a folyót. Azon a helyen, ahol később Keresztelő János hirdetett, ahol ez a történet elhangzott ez az eseménysorozat megtörtént, ott még egyszer emlékeztetükbe idézték, mit is ígért nekik az Isten, egy tejjel, mézzel folyó Kánaánt. Még egyszer igent mondtak Istennek és beléptek arra a földre, amit az Isten ígért nekik.

Jézus megjelenése és fogadtatása

Keresztelő János, amikor ott hirdette az Igét, akkor igen komoly társadalmi feszültségek voltak jelen a nép életében, elégedetlenség, félelem, bizonytalanság, igazságtalanságok. Egy ilyen közegben hangzik el Keresztelő János üzenete, aki úgy tudott szólni, hogy a hallgatói – ezek nem az írástudók, a főpapok voltak elsősorban, akik aztán a keresztre juttatták Jézust, - a nép, aki ezeket a gondokat, bajokat különösképpen is átérezte, ezektől nagyon szenvedett.

Utána ők is olyan módon viselkedtek, ahogy az ember szokott, mert engedtek a propagandának. Egy követ fújtak az írástudókkal, farizeusokkal, legalábbis sokan, a nagy többség, amikor Jézus halálát kérték. Annak a Jézusnak halálát, akinek azért, - nem szabad megfélemlenünk róla – a jöttét bizonyos értetlenség fogadta. Úgy gondolták a zsidók, és Keresztelő János is erről beszél, hogy majd megjelenik, és rendet teremt. Aztán semmi sem úgy történt. Ez volt a mehökkentő.

***Jézus lehajolt az emberekhez!
Jézus irgalmas volt, nagylelkű, megértő, megbocsátó!***

Ezzel nem tudtak mit kezdeni. Ők mást vártak. Ilyen az ember. Tegyen rendet valaki, csak éppen engem ne érintsen.

Mit tegyünk?

Keresztelő János igehirdetésére elhangzik ez a kérdés:

„Mit tegyünk?”

Keresztelő János nagyon egyszerűen ezt az üzenetet mondja: Legyetek érzékenyek, vegyétek észre az emberek szükségét és tegyetek jót! Nem azt mondja Keresztelő János, hogy több áldozatot hozzatok. Menjetek el a jeruzsálemi templomba és mutassatok be az Istennek áldozatot. Nem is azt mondja, hogy imádkozzatok többet. Milyen egyszerű megvásárolni egy áldozati jószágot, föláldozni az Istennek és kiváltottuk bűneinket. Néhány imádságos szót az ajkunkra venni, aztán megnyugodhatunk. Nem ezt kéri Keresztelő János.

Vegyétek észre a másik ember szükségét,
aki igazságtalanságtól szenved, aki bajban van,
akivel szemben bizalmatlanok.
Vegyétek észre ezeket az embereket és tegyetek jót!

Az Isten világa árad be ebbe a mi emberi világunkban Jézussal!

Ez az isteni világ ezt jelenti, ezt az érzékenységet,
ezt a türelmet, ezt az irgalmat, ezt a megértést,
ezt a problémák megoldására irányuló jócselekedeteket!

Advent alapmagatartása az öröm!

Az öröm az advent alapmagatartása. Az öröm a keresztény ember alapmagatartása. Vagy létezik ez az öröm, vagy nincs kereszténységünk.

***Ez nagyon, de nagyon fontos,
hogy az ember közel engedje magához ezt az igényt!***

Öröm és derű nélkül a közösség elviselhetetlen.
Öröm és derű nélkül nem lehet együtt élni embereknek.
Minden közösségnek ez a próbaköve.

Öröm és derű nélkül élhet valaki egyedül egy lakatlan szigeten. Csakhogy az ember nem magányos lény. Az ember közösségi lény. Ha ez az öröm, ez a derű hiányzik a szívünkben, akkor egymás idegeire megyünk, és nem tudunk egymás közelében élni.

Kereszténységünk ma!

Ha most a mai mindennapi világunkba érkezünk, akkor – Keresztelő János prédikációjára, elvárásaira is figyelve, - gondolkodjunk el milyen gondjaink, problémáink, félelmeink vannak? Vannak! Ha ezekkel szembesülünk, akkor megállapíthatjuk, hogy a mi kereszténységünk - függetlenül attól, hogy mennyien vagyunk vasárnap egy templomban, egy szentmisén, - a mostani világban egy **középszerű kereszténység**.

Ez azt jelenti, hogy megelégszünk lelki megújulásokkal. Rengeteg megújulási mozgalommal találkozunk manapság. Ezek elaltatnak bennünket. Az Egyház konferenciázik, - mint a világ különböző szervezetei, vállalkozásai, - összejöveteleket tartunk, jámbor zárándokutakat szervezünk, el camino, és járjuk ezeket az utakat, és nagyokat imádkozunk. Egyszerűen megállapítjuk, hogy a mai keresztények, akik komolyabban foglalkoznak a világ sorsával, a világ gondjával keresztény szempontból – mondhatnám így: elit keresztények – főleg a II. Vatikáni zsinat után úgy gondolják, hogy az ő helyük a világban van – nagyon helyes – és a világ formálása, alakítása az ő dolguk. Rendben van. Azonban ha körülnézünk, azt látjuk, hogy papi, szerzetesi hivatások nincsenek. Ezek arról szólnak, hogy mi valahol tételt tévesztettünk. Sőt azzal találkozunk hívő családoknál, ha valamelyik család gyereke ilyen gondolatokat ébresztgetne magában, akkor még le is beszélnék.

Ez középszerű kereszténység!

Majdnem így mondanám: a világgal megalkuvásra kész kereszténység!

Többről van szó!

Mi mit tegyünk?

Keresztelő János azt mondja, aki Jézussal találkozik, az megváltozik. Aki Jézussal találkozik, az új úton indul el Jézussal. Azt kérdezzük: Mi mit tegyünk? Amit Keresztelő János mondott a katonáknak:

Ne éljetez vissza a hatalmatokkal!

Ne éljetez vissza azzal a hatalommal, ami esetleg adatik!

Gondoljuk át: mire való a lehetőségünk, ami adatik ebben a világban?

A vámosoknak azt mondja:

ne követeljetez többet, csak annyit, amennyi jár.

Itt a bankárokkal lehetne egyről, másról tárgyalni és beszélgetni, még azokkal is, akik magukat kereszténynek tartják, és ezeken a területeken mozognak, tevékenykednek.

Mit tegyünk?

Találkozunk Jézussal, és aki találkozik Jézussal, az egy egészen sajátos világot tapasztal meg.

Így mondhatnám, isteni világot!

Az isteni világ árad az ilyen ember szívébe!

Az ilyen ember érzékeny lesz,

észre veszi a másik ember gondját, baját,

és engedi, hogy a jó szíve megmutatkozzon!

Nagyon egyszerűen az ember jót tesz!

Ha ezen a mai napon el akarunk indulni egy új úton,

akkor engedjük közel magunkhoz Krisztust!

Engedjük, hogy érzékennyé tegyen bennünket egymás gondja, baja iránt.

Különösképpen kérjük az örömet, meg a derűt,

ami abban segít bennünket, hogy egymással is tudunk örülni!
 E nélkül csak valahogy elviseljük egymást.
 Ez nem elegendő ahhoz, hogy egy új világ szülessen.

***Az új világ, az istenes világ azoknak az embereknek a közössége,
 akik egymást megajándékozzák ezzel a magától értetődő örömmel!***

+ A M E N +

Imaszándék a Mi Atyánkhoz

Kedves Testvérek!

Az Úr imádságát imádkozzuk. Mindenki válaszoljon az Istennek. A válasz nagyon egyszerű, bízzuk magunkat jobban az Isten irgalmára és engedjünk teret a bennünk lévő jónak. Engedjük, hogy a jó érvényesüljön!

Mi Atyánk...

Szentmise befejezése

Kedves Testvérek!

Igen nagy gondjaink vannak. Nagy megpróbáltatásoknak van kitéve az emberiség, Európa népe különösképpen is. Mi is hibásak vagyunk, mert az isteni világ a keresztények hite és a keresztények cselekedetei révén lehet jelen. Vagy az isteni világ formálja és alakítja ennek a világnak szellemét, vagy az isten nélküli világ e világi hatalommal, e világi érdekek összefonódása révén tönkre tesz bennünket. Mi is felelősek vagyunk, mert csak általunk lehet jelen a világosság, csak általunk lehet jelen az öröm ebben a világban. Hiányzik a fény, az öröm, a derű talán azért is, mert

azt hisszük, hogy több az élelem az ételnél,
 azt hisszük, hogy több a ruha a testnél,
 azt hisszük, hogy a javak fontosabbak, mint az életünk.

Felelős az Egyházunk, felelős a kereszténységünk. Kicsinykét több imádsággal, aprócska böjtöcskével ez a kérdés nem oldódik meg. Még magunkat is becsapjuk.

A kérdés csak a mi áldozatkészségünkkel rendezhető!

+ Á L D Á S +